

Boss Là Nữ Phụ

Chương 372 : Chương 374: Tình triền thanh mai (25)

“Em ra ngoài trước.” Doãn Mạch nói với Thẩm Giai Âm một tiếng.

Thẩm Giai Âm gật gật đầu, đứng dậy đi ra ngoài.

Khi đi qua Thời Sinh, cô ta dừng lại, “Cô Thịnh có muốn ra ngoài đi dạo cùng tôi không.”

Thời Sinh một tay chống cằm, mặt chán nản, “Không muốn đi.”

Ánh mắt Thẩm Giai Âm hơi tối lại, cô ta nhìn về phía Úc Tửu.

Hai người đàn ông này muốn nói chuyện, khẳng định là chính sự, anh ấy có thể để cô ấy ở lại đây sao?

Úc Tửu lại không có bất cứ hiện tượng nổi giận nào, chỉ xoa xoa đầu Thời Sinh, “Mệt rồi sao? Anh sẽ bàn xong nhanh thôi.”

Thái độ này của Úc Tửu, rất rõ ràng, cô ấy không cần ra ngoài.

Thẩm Giai Âm quay đầu nhìn Doãn Mạch một cái. Anh ta đang nhìn Thời Sinh, hình như có chút hiếu kỳ.

Thẩm Giai Âm cắn cắn răng, không nói chuyện nữa, rời khỏi phòng.

Cô ta vừa đi, Úc Tửu liền vào thẳng vấn đề chính, “Anh Doãn giữ hàng của tôi, lại tới tìm tôi đàm phán, là có yêu cầu gì sao?”

Doãn Mạch đổi tư thế, có vẻ càng tùy ý hơn, “Yêu cầu thì không phải, chỉ là làm chút giao dịch.”

“Giao dịch?” Úc Tửu cười hừ một tiếng, “Giao dịch gì đáng để anh Doãn mạo hiểm chạy tới nước ngoài giữ hàng của tôi, phí không ít sức lực thì phải?”

Mười ngón tay của Doãn Mạch đan chặt vào nhau.

Thế lực của anh ta đều ở trong nước, thật sự đã phí không ít sức lực mới làm được việc này.

Hai người nói vòng vo nửa ngày cũng không nói tới trọng điểm.

Úc Tửu thấy sắc mặt Thời Sinh càng ngày càng tốt, nghĩ cô ấy không thích lãng phí thời gian lắm, “Anh Doãn muốn làm giao dịch gì, nói thẳng.”

Doãn Mạch chỉ đợi câu này của Úc Tửu, “Tôi muốn sợi dây chuyền tên ‘Hồi Dạng’ trên tay anh Úc.”

“Vì một sợi dây chuyền, anh tới cướp hàng của tôi?” Nụ cười trên khóe môi Úc Tửu có chút châm biếm.

“Sợi dây chuyền đó là chế tác thủ công, rất độc đáo, trên đời chỉ có một chiếc này, có lẽ anh Úc hiểu giá trị sư tâm của nó.”

“Ừm. Tôi sẽ suy nghĩ.”

“Vậy tôi đợi anh Úc.”

Úc Tửu kéo khóe miệng, nụ cười không tới đáy mắt, miễn cưỡng lấy lệ, “Đi từ từ.”

Doãn Mạch nhìn Thời Sinh một cái, Thời Sinh nhìn lại anh ta một cái khiêu khích.

“Theo định luật tiểu thuyết, sợi dây chuyên đó có vấn đề.” Sau khi Doãn Mạch đi, Thời Sinh khẽ lên tiếng.

“Định luật tiểu thuyết? Em Tiểu Hạ, lời này em nói thật sự thú vị.” Úc Tửu nheo má Thời Sinh, “Đi thôi, hoàng hậu của anh, nên về cung đi ngủ rồi.”

Úc Tửu đang cố ý né tránh chủ đề này.

Thời Sinh nhìn anh một cái đầy thâm ý.

Úc Tửu ôm lấy cô cọ cọ, “Những việc này em không cần lo lắng, anh đều có thể xử lý tốt.”

“Ồ, được thôi. Vậy sau này anh cũng đừng tới hỏi việc của em.” Thời Sinh gật đầu.

“Chỉ cần em muốn, đều tùy ý em.:Like page ủng hộ” Úc Tửu liền mở

miệng nói những lời này.

Trong lòng Thời Sinh rất dễ chịu, ngoài mặt lại không biểu lộ, đứng lên đi ra ngoài.

Khi xe rời khỏi hầm rượu, Thời Sinh nhìn thấy Thẩm Giai Âm và Doãn Mạch đứng ở trước xe, hai người không biết đang nói gì, không khí có vẻ có chút kì dị.

...

Việc này giống như một khúc nhạc đệm, Thời Sinh bắt đầu bắt tay tiếp nhận sản nghiệp của Thịnh Gia.

Nhưng cô không ngờ tới người đầu tiên tìm mình nói chuyện là Úc Hành Vân.

Hai người tìm một quán cà phê, vẻ lo âu hiện rõ trên mặt Úc Hành Vân.

“Tiểu Hạ, cháu thật sự muốn kế thừa tập đoàn Thịnh Thế?”

Thời Sinh nghi hoặc nhìn Úc Hành Vân, “Bác Úc, bác có gì cứ nói thẳng.”

“Cổ phần cháu có thể kế thừa ở tập đoàn Thịnh Thế là nhiều nhất, nhưng mấy năm gần đây chính phủ luôn thu mua, giờ tập đoàn ngoài phần cháu có thể kế thừa, phần lớn cổ phần còn lại đều nắm trong tay chính phủ, cháu có hiểu ý của bác không?”

Úc Hành Vân thấy Thời Sinh không nói chuyện, tiếp tục nói: “Ý của bác và chú Cố của cháu chỉ để cháu kế thừa bất động sản, chỗ tiền này đủ cháu tiêu cả đời, hơn nữa còn có Úc Tửu, sẽ không để cháu chịu khổ.”

Thời Sinh nhìn thẳng về phía Úc Hành Vân, “Bác Úc, rốt cuộc bố mẹ cháu mất như thế nào.”

Úc Hành Vân giật mình một cái, “Tiểu Hạ...”

Úc Hành Vân gần như hoảng hốt né tránh, việc này ông ấy và Cố Ngôn định giấu con bé cả đời, nhưng con bé đã nghi ngờ từ khi nào?

Úc Hành Vân và Cố Ngôn nói chuyện riêng. Cố Ngôn về nhà khuyên Thời Sinh, cũng bảo cô kế thừa phần bất động sản.

Trong kịch bản, Nguyên chủ chỉ kế thừa phần bất động sản, chỗ tiền đó thật sự rất nhiều, đủ cho cô ấy vô ưu vô lo tiêu xài cả đời.

Nhưng cô không kế thừa tập đoàn, sao tìm ra nguyên nhân cái chết của cha mẹ.

Thời Sinh cũng hỏi Cố Ngôn câu hỏi tương tự, so với sự hoảng hốt né tránh của Úc Hành Vân, Cố Ngôn bình tĩnh hơn nhiều.

Anh chỉ thở dài, bảo cô đừng nghĩ nhiều như thế.

Úc Tửu phát hiện tiểu thanh mai nhà mình càng ngày càng bận, anh muốn bắt người cũng phải hẹn trước.

Không dễ dàng gì mới tóm được cô, cô vẫn còn bận xem văn kiện.

Úc Tửu từ phía sau ôm cô, ánh mắt lướt qua tài liệu trên tay cô, thổi khí nóng bên tai cô, “Tiểu Hạ, đây là tài liệu chính phủ, em lấy từ đâu ra vậy.”

Tiểu thanh mai nhà anh còn dũng mãnh hơn anh.

“Có tiền có thể sai khiến được cả ma quỷ.” Thời Sinh lật tài liệu, “Đừng trêu em, muốn ngủ thì tự mình đi ngủ đi.”

“Muốn ngủ cùng.” Úc Tửu ngậm vành tai cô, đầu lưỡi lướt qua bên trên, Thời Sinh hoàn toàn không có cách nào tập trung tinh lực.

“Bộp!” Thời Sinh đập tài liệu lên bàn, tóm chặt cổ áo của Úc Tửu, “Hôm nay ông nhất định khiến anh không xuống nổi giường.”

...

Chung cư.

Thẩm Giai Âm ngồi trên bệ cửa sổ, nhìn ánh đèn mọi nhà phía xa.

Trong phòng, tiếng điện thoại réo vang.

Thẩm Giai Âm từ cửa sổ nhảy xuống, vào phòng nghe điện thoại.

“Alo.....”

Ngoài một tiếng alo, trong phòng không còn chút sức sống nào nữa.

Cho tới khi Thẩm Giai Âm gác điện thoại.

Lúc lâu sau, cô ta gọi một cuộc điện thoại.

Bên đó rất lâu mới có người nghe, tiếng nói hơi trầm thấp, có lẽ là đã ngủ rồi, mang một chút âm mũi.

“Đề nghị trước đây của anh, tôi suy nghĩ xong rồi.”

“Ồ?” Tiếng của Doãn Mạch kéo dài, “Tới nhà tôi.”

Tay cầm điện thoại của Thẩm Giai Âm nắm chặt lại, “Anh tới chỗ tôi đi.”

“Thẩm Giai Âm, đừng khiêu chiến sự nhẫn nại của tôi.” Phía Doãn Mạch trực tiếp gác điện thoại Thẩm Giai Âm quăng điện thoại ‘bộp’ một tiếng.

Sắc mặt cô ta u ám khó coi, lúc lâu sau mới thay một chiếc váy, cầm túi ra ngoài.

Đợi khi cô ta tới chỗ ở của Doãn Mạch, còn chưa gõ cửa, cửa đã tự mở rồi. Cô ta bị người kéo vào bên trong, cửa phòng đóng phịch lại phía sau.

Nụ hôn mang theo hơi rượu thô bạo ập tới, cô ta bị đè lên cửa, không có đường nào thoát.

“Doãn Mạch.” Thẩm Giai Âm khó khăn nghiêng về bên cạnh, “Anh tỉnh lại chút.”

Sự kháng cự của Thẩm Giai Âm, khiến Doãn Mạch dừng lại. Anh ta bật đèn cửa, quay người lên lầu.

Trong lúc đó không nhìn Thẩm Giai Âm một cái.

Thẩm Giai Âm cắn răng, đi theo anh ta lên.

Doãn Mạch đứng ở phòng sách hút thuốc, Thẩm Giai Âm lên bước đi vào, cô ta hơi sợ người đàn ông này.

“Muốn tôi giúp cô cũng được.” Doãn Mạch ấn đầu thuốc vào gạt tàn, day day, “Phải thêm một điều kiện nữa.”

“Anh nói đi.” Thẩm Giai Âm cố gắng duy trì hình tượng của mình, nhưng trước mặt người đàn ông này, cô ta cảm thấy dù mình bảo vệ thế nào, cũng đều vô dụng.

Bản thân sớm đã vô cùng nhếch nhách, giống như trần trụi trụi xuất hiện trước mặt anh ta.

LINK Truyện:

Boss Là Nữ Phụ <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/boss-la-nu-phu-2785344.html>

LINK Chương này:

Chương 374: Tình triền thanh mai (25) <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/boss-la-nu-phu-2785344/chuong-372.html>